

[Socialministeren.]

i det sidste nummer af Børn og Unge i anledning af den sag, som fru Gerda Møller har fremdraget her i tinget i dag.

Jeg kan tilføje, at jeg på den givne foranledning agter at bede socialstyrelsen om at se på problemet med henblik på i fornødent omfang at instruere bestyrelserne og lederne af daginstitutionerne i overensstemmelse med de synspunkter, jeg her har givet udtryk for.

Gerda Møller: Jeg kan i hvert fald være tilfreds med, at socialministeren deler de synspunkter, som socialborgmesteren i København, hr. Børge H. Jensen, har givet udtryk for. Dem deler jeg også fuldt og helt.

Jeg ser mig ikke i stand til her fra denne talerstol at svare på socialministerens spørgsmål, og mig bekendt er jeg ikke forpligtet til at svare på et spørgsmål her i spørgetiden fra socialministeren.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg finder det helt afgørende nødvendigt, at ministeren bruger den lejlighed, som ministeren her har fået af mig, til ikke alene at placere et ansvar, men også til én gang for alle, som ministeren nu har givet udtryk for, at slå fast, at politisk indoktrinering af enhver art absolut ikke kan tolereres i vore offentlige institutioner, og at hvis det alligevel sker, må det få konsekvenser for den eller de pågældende. Jeg går altså også ud fra, at det får konsekvenser her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Meta Ditzel* til socialministeren:

„Vil ministeren foranledige, at spørgsmålet om ydelse af barseldagpenge til kvinder, der er tilknyttet hospitalsvæsenet, afklares?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er rejst på grundlag af en meddelelse i Holstebro Dagblad den 5. november 1971 om, at amtets sygehusudvalg har truffet bestemmelse om, at regler for

længden af den orlov, som personalet på amtets sygehuse kan få efter en fødsel, skal være ens. Man finder fire uger rimeligt; ønskes orlov derudover, kræves der lægeerklæring.

Da en information udsendt fra socialministeriet efter vedtagelse af lov om børnetilskud og andre familieydelse, gældende fra 1. januar 1970, siger, at alle gravide kvinder med en vis tilknytning til arbejdsmarkedet — bortset fra tjenestemandsansatte — har ret til barseldagpenge i 14 uger, er det forståeligt, at sygehusudvalgets bestemmelse har skabt uro blandt sygeplejersker i amtet.

I en tid, da der er så stor mangel på sygeplejersker og man søger at få flere gifte kvinder, der er uddannede sygeplejersker, til at træde hjælpende til, vil det være rimeligt at byde dem de bedst mulige forhold også på dette område.

Meta Ditzel: Mit spørgsmål er stillet til socialministeren, fordi loven om børnetilskud og andre familieydelse hører under socialministeriet.

Der er noget, der tyder på, at ikke alle lokale myndigheder, der har med sygehusforhold at gøre, er helt klar over denne lovs bestemmelser om ydelse til gravide kvinder. Socialministeriet har udsendt en oplysende pjece, som gør nærmere rede for de muligheder for hjælp, som denne lov og anden social lovgivning tilbyder. Den siger, at alle kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, har ret til barseldagpenge i indtil 14 uger, hvis de ikke er tjenestemandsansatte. Det gælder også funktionærer, medhjælpere og lærlinge. Sygeplejersker er ikke nævnt direkte, men de må såvel som sygehjælperne være funktionærer, bortset fra de overordnede, der som tjenestemænd kan få orlov i 11 uger med fuld løn uden at skulle vise lægeattest efter fødslen. Den almindelige regel for funktionærer er, så vidt jeg har kunnet få det opklaret, orlov i 5 måneder med halv løn, hvilket svarer nogenlunde til de 11 uger.